

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

'Εν Ἑλλάδι..... Δραχ. 2.—
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ..... Φρ. 2.50

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ

N. A. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
M. E. ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ"

6 — ΟΔΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ — 6
(Ἰπισθεν Δουτικῆς Ἐκκλησίας)

Τὸ Ῥπουρgezον τῆς Παιδείας συνιστᾷ τὸ Παιδικὸν Περιοδικὸν ὡς τερπνὸν καὶ ὠφελιμώτατον

ΑΠΟ ΜΑΚΡΑΝ

— Τί σᾶς ἔκαμε; νὰ ἔλθητε ἐδῶ, μικρά μου πτηνά; εἶπον οἱ λόφοι εἰς τὰ μικρὰ πουλάκια, τὰ ὅποια ἐκάθησαν ἐπ' αὐτῶν.

— Σᾶς εἶδομεν ἀπὸ μακρὰν, μὰ ἀπὸ πολὺ μακρὰν, καὶ μὰς ἐφάνητε τόσον ὠραῖοι καὶ τόσον πράσινοι, ὥστε ὑπεθέσαμεν, ὅτι θὰ ζήσωμεν εὐτυχισμένα πλησίον σας.

— Λοιπὸν, εἴμεθα ὠραῖοι πραγματικῶς, ὅπως μὰς ἐβλέπετε ἀπὸ μακρὰν; ἠρώτησαν οἱ λόφοι.

— "Ὅχι! ἀπεκρίθησαν τὰ μικρὰ πουλάκια. Τώρα ποῦ σᾶς βλέπομεν ἐκ τοῦ πλησίον ἐνοοῦμεν τὴν πλάνην μας. "Ὅχι δὲν εἴσθε σεῖς, τοὺς ὁποίους ἐβλέπομεν εἶναι οἱ λόφοι ἐκεῖνοι, οἵτινες φκίνονται πρὸς δυσμὰς καὶ εἰς αὐτοὺς ἀμέσως θὰ πεταζώμεν.

Καὶ τὰ μικρὰ πουλάκια ἐπέταζαν, ἐνῶ οἱ λόφοι ἐγέλων διὰ τὴν ἀνοησίαν των.

— Τί σᾶς ἔκαμε; νὰ ἔλθητε ἐδῶ, μικρά μου πτηνά; εἶπον καὶ αὐτοὶ οἱ λόφοι εἰς τὰ μικρὰ πουλάκια.

— Σᾶς εἶδομεν ἀπὸ μακρὰν καὶ μὰς ἐφάνητε τόσον ὠραῖοι καὶ γλυκεῖς, ὅπως ὁ οὐρανὸς ἐν καιρῷ ἀνοιξέως. Ἀφήσαμεν τὰς φωλεὰς μας μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ζήσωμεν πλέον εὐτυχισμένα ἐδῶ.

— Λοιπὸν εἴμεθα πραγματικῶς τόσον ὠραῖοι, ὅπως μὰς ἐβλέπετε;

— "Ὅχι! ἀπεκρίθησαν τὰ πτηνὰ ἀπηλιπισμένα. ὦ! Ὅχι! Εἴσθε ξηροὶ, εἴσθε γυμνοί. Δὲν εἴσθε σεῖς τοὺς ὁποίους ἐβλέπομεν ἀπ' ἐκεῖ. Νὰ! ἐκεῖνοι ἐκεῖ εἶναι οἱ ὠραῖοι λόφοι, τοὺς ὁποίους ἐβλέπομεν γεμάτους ἀπὸ χλόης καὶ ἀνθῆ.

Καὶ τὰ πουλάκια ἐπέταζαν πάλιν, ἵνα ὑπάγωσιν εἰς τοὺς ἄλλους λόφους.

— Τί σᾶς ἔκαμε; νὰ ἔλθητε ἐδῶ μικρά μου πουλάκια Ἠρώτησαν οἱ λόφοι τὰ μικρὰ πτηνὰ, τὰ ὅποια ἐκάθησαν ἐπ' αὐτῶν.

— Ἀλλοίμονον! ἀνέκραζαν τὰ πτηνὰ. Σᾶς ἐβλέπομεν ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τὴν μικρὰν φωλεάν μας καὶ ἐνομίσαμεν ὅτι εἴσθε γεμάτοι ἀπὸ χλόης, καὶ ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ περάσωμεν εὐτυχισμένα τὴν ζωὴν μας.

— Καὶ πῶς μὰς εὐρίσκετε λοιπὸν τώρα;

— Βράχους ξηροὺς καὶ γυμνοὺς, ἀπήντησαν τὰ πτηνὰ. Δὲν εὐρίσκομεν οὔτε θέσιν διὰ νὰ κτίσωμεν τὴν φωλεάν μας, οὔτε ἓνα σπόρον διὰ νὰ φάγωμεν.

— Αἱ μικρά μου πουλάκια!, λέγει τότε εἰς θάμνος φυτρωμένος ἐκεῖ. Αἱ μικρά μου πουλάκια! ἡ ἐλπίς εἶνε πάντοτε ἀπατηλὴ καὶ πολὺ συχνὰ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ εὐρωμεν τὸ καλλίτερον χάνομεν καὶ τὸ καλόν, τὸ ὅποῖον ἔχομεν. Καθίσατε διὰ νὰ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον εἰς τοὺς κλώνους μου· θὰ εὐρητε εἰς τὴν ρίζαν μου χόρτα καὶ μικροὺς σκώληκας, διὰ νὰ ἀναλάβητε τὰς δυνάμεις σας καὶ αὔριον τὸ πρῶν ἐπιστρέφετε εἰς τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὅποῖον ἀνεχωρήσατε.

Τὰ πτηνὰ ὑπήκουσαν καὶ ἀφοῦ ἔφαγον ὀλίγους μικροὺς σκώληκας καὶ ἐκοιμήθησαν κάτωθεν τοῦ θάμνου, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀπεχαιρέτησαν τὸ φιλόξενον δενδρόλλιον καὶ πρῶν πρῶν ἐπέταζαν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πρώτην κατοικίαν των, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε πλέον θὰ ἀφήσωσι διὰ νὰ ζητήσουν ἄλλην καλλιτέραν.

Η ΚΕΣΜΑΡΤΙΟΥ

Ευαγγελισμού ημέρα
ἦλθε πάλιν ποθητή.
χαῖρε, ὦ προσφιλοτέρα
τῶν Ἑλλήνων ἑορτή.

Ἄγγελος Κυρίου χοίρων
καταβαίνει εἰς τὴν γῆν
ἀγγελίαν θεῖαν φέρων
πάσης τέρψεως πηγὴν.

Σήμερον Πατρίς καὶ Πίστις
ἐορτάζουσι κοινῶς
νέος Γαβριὴλ ὁ μύστης
τοῦ Κυρίου Γερμανός.

Εἶσαι τῆς πατρίδος βάσις
καὶ τῆς πίστεως κρηπίς
καὶ τῆς οἰκουμένης πάσης
ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίς

Ψάλλε, Γῆ, εὐαγγελίου
ᾠσματα ἐν χαρμονῇ
καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου
ἀνομύσειτε, Οὐρανοί.

Ἀναπλάσεως ἡμέρα
ἡ μεγάλη καὶ κλητὴ
χαῖρε, ὦ προσφιλοτέρα
τῶν Ἑλλήνων ἑορτή.

ΚΩΝΣΤ. ΔΙΑΔΕΙΣΜΑΣ.

Η ΚΑΛΗ ΚΟΡΗ

(ΔΙΗΓΗΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Ἦτο μία καλὴ μικρὰ κόρη
μικρὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ
πολὺ μεγάλη κατὰ τὴν καρδίαν,
διότι δὲν εἶχε κακίαν μέσα της
ἀλλὰ πάντοτε προσεπάθει νὰ κά-
μνη ὅ,τι καλὸν ἠδύνατο. Ἦγάπα
τοὺς γονεῖς της καὶ ἐσέβητο
τοὺς μεγαλητέρους ἀπὸ αὐτὴν.

Μόνον εἰς τὸ γατάκι της ἐ-
φαίνετο κάποτε σκληρά· ὅταν
ὁμως ἐσυλλογιζέτο ὅτι καὶ αὐτὸ
εἶναι ζῶον καὶ αἰσθάνεται ὅ,τι
καὶ ἂν τῷ κάμη τις, δὲν τὸ ἐβα-
σάνιζεν, ἀλλὰ τὸ περιποιεῖτο
ὅσον ἠδύνατο, διότι τὸ ἠγάπα
καὶ αὐτὸ.

Θὰ σὰς εἶπω πόσον ἐλυπήθη
μία φορὰν, ὅταν ἐλησμόνησαν
νὰ δώσουν φαγητὸν εἰς τὸ ἀγα-
πημένο της γατάκι. . . .

Μίαν πρωΐαν, μόλις εἶχεν
ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν οἰκίαν της
καὶ ἐπηγαίνε πολὺ βιαστικῆ εἰς
τὸ σχολεῖον, εἶδεν εἰς τὸν δρό-
μον τὸ μικρὸ της γατάκι εἰς
ἐλεεινὴν κατάστασιν, διότι τὸ
εἶχον ἀφίσει τὸ δυστυχισμένο
μικρὸ ἐξω τῆς οἰκίας ὅλην τὴν
νύκτα ἐκτεθειμέ-
νον εἰς τὴν βροχὴν καὶ νηστικόν !!

ὅλην τὴν βροχερὰν νύκτα καὶ
αὐτὴ νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ; ! . . .

Χωρὶς ὅμως νὰ χάσῃ καιρὸν,
ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν της
ἀμέσως μὲ τὸ γατάκι εἰς τὴν
ἀγκάλην της καὶ πολὺ θυμω-
μένη, διότι δὲν τὸ ἐνεθυμήθη
κανεῖς, μόνη πλέον ἐφρόντισε
διὰ τὸ φαγητὸν του.

Τῷ ἔδωσεν εἰς ἓνα πινάκιον
ὀλίγον γάλα καὶ τὸ γατάκι μὲ
πολὺ μεγάλην ὄρεξιν ἤρχισε νὰ
πίνη.

Πόσον ἐχαίρετο, πόσον εὐ-
χαριστεῖτο ἡ μικρὰ διὰ τὴν κα-
λὴν της αὐτὴν πράξιν!

Ἐβλεπεν ὅτι αὐτὴ ἦτο πολὺ
εὐτυχῆς, διότι εἶχεν ἄλλους, οἱ
ὅποιοι φροντίζουν δι' αὐτὴν,
ἐνῶ τὸ μικρὸ γατάκι ἦτον ἀπρο-
στάτευτο καὶ θὰ ἐχάνετο, ἂν δὲν
τὸ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν της. Ἐσκέπτετο ὅτι ἂν δὲν
ἐφρόντιζον δι' αὐτὴν οἱ γονεῖς
της θάωμοιάζε ὅταν τὸ ἔρημο
γατάκι καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ τὴν
ἐκαμνεν ἀκόμη ἀγαθοτέραν καὶ

τὴν προέτρεπε νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ προστατεύῃ πάντοτε
τὰ ἀπροστατευτὰ καὶ ὄρφανά!

M. E. K.

Ο ΑΠΡΙΛΗΣ

Ὁ Ἀπρίλης γελαστός μὲ χαρὰ προβάλλει
καὶ γεμίζει ὅλ' ἡ γῆ, εὐμορφίαις καὶ κἀλλη.
Τὰ λουλούδια τὴν ἀυγὴν ἢ δροσιὰ δροσιάζει
κ' ἡ σελήνη τὰ βουνὰ τῆς νυκτιῆς χροσιάζει.

Τὰ ἀρνάκια μὲ χαρὰ τρέχουν ὅσ' ὀνειδιὰ
καὶ νεράκι καθαρὸ τρέχει ὅσ' ὀνειδιὰ.
Ὁ Ἀπρίλης ἔπρόβαλε μ' εὐμορφίαν καὶ χάρι
καὶ παντὸς μοσχιβολεῖ πασχάλιαις κλωνάρι. NI-COS.

Η ΛΕΝΑ

Ἡ Λένα εἶρ' ἀκόμα
Ἐπεὶ χρόνῳ πουλί,
Ῥοδοπλασμένο σῶμα,
χαρούμενη πολὺ.

Καὶ τρέχει ὅσ' ἄν πουλάκι
Γοργὸν, ἐδῶ κ' ἐκεῖ
Καὶ ἔχει σ' ἀχειλάκι
χαμόγελο γλυκὺ.

Νομίζεις, ἀγγελοῦδι
Πῶς εἶρε τὸ μικρὸ.
Πῶς εἶρ' ἓνα λουλοῦδι
Τ' Ἀπρίλη δροσερό.

Ἄρ' πίνομε φαρμάκια
Οἱ ἄλλοι κ' ἄλοῦ,
Περρῆ μὲ τραγουδάκια
Ἡ Λένα τὴ ζωὴ.

Καμμὶ φορὰ θαρρεῖτε,
Ἄρ' κλαίη, πῶς ποιεῖ
Ἄλλὰ, ἔαρ' Ἰσπῆται
Μὴν ὦρα, λησμονεῖ.

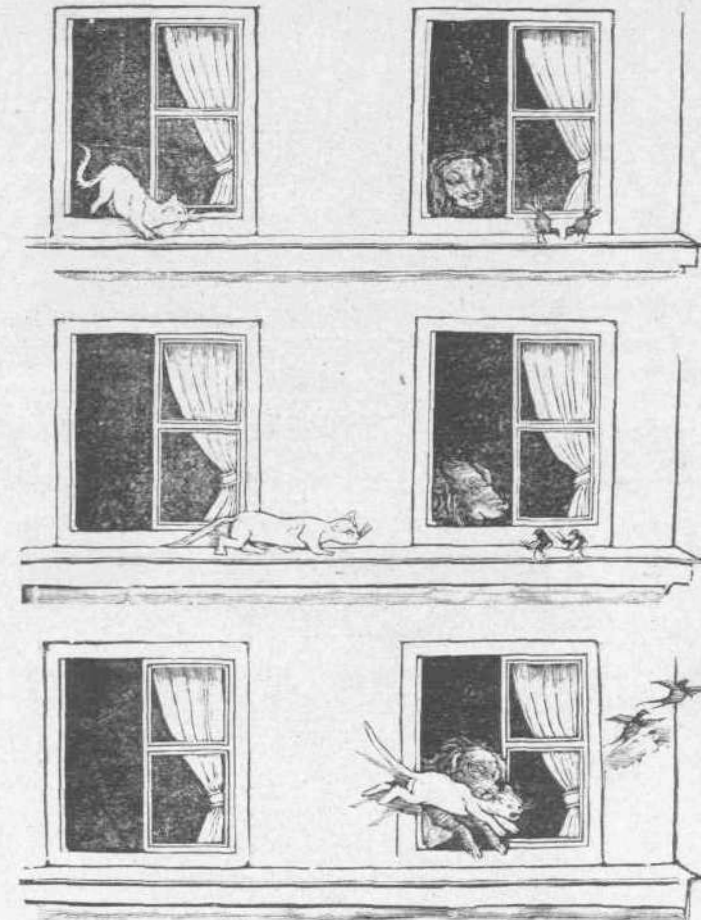
Καὶ χαίρεται καὶ πάλι
Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
Ἄρ' κείρη, εἶθε κ' ἄλλοι
Νὰ ἦσαν εὐτυχεῖς!

(Ἄργος 1877). Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΑ-ΣΤΑΧΤΕΡΗΣ

Γνωρίζετε μικροὶ μου
ἀναγνώσται, τὴν κυρὰ Στα-
χτερῆ; Ἡ κυρὰ Σταχτερῆ
εἶναι μία εὐμορφὴ, ἀλλὰ
πολὺ κακὴ Γάτα. Δὲν τὴν
φθάνουν μόνον οἱ ποντι-
καὶ, τοὺς ὁποίους τρώγει,
ἀλλὰ συχνὰ πικνὰ κάμνει
ἐφόδους εἰς τὰ ντουλάκια
τῆς τραπεζαρίας καὶ ἀρπάζει
τὰ ψάρια ἢ ὅ,τι ἄλλο φα-
γητὸν ἤθελεν εὑρεῖ εἰς αὐ-
τὰ. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ψά-
ρια καὶ μὲ τὰ φαγητὰ, τὰ
ὅποια ἐκλεπτεν ἡ κυρὰ-
Σταχτερῆ δὲν ἦτο καὶ πάλιν
εὐχαριστημένη· ἤθελε
νὰ φάγῃ καὶ πουλάκι ἢ
κυρία, διὰ νὰ ἀλλάξῃ ὀλί-
γον τὸ καθημερινὸν φαγη-
τὸν της.

Μίαν ἡμέραν λοιπὸν, ἐνῶ
ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον
τῆς οἰκίας ὑπὸ τὸν ὥραιον
ἥλιον, βλέπει ἔξωφρα δύο
μικρὰ πουλάκια νὰ καθων-
ται εἰς τὸ πλησίον παρά-
θυρον. Ἄμα τὰ εἶδεν ἀμέ-
σως τῆς ἦλθεν ἡ ὄρεξις νὰ
δοκιμάσῃ τὸ κρέας των καὶ,
ιδέτε τὴν, μὲ καὶ δυὸ ση-
κῶνεται, τεντόνεται καὶ κινᾷ
σιγὰ σιγὰ νὰ περιπατῇ
ἐπάνω εἰς τὴν κορνίζαν τῶν
παραθύρων, διὰ νὰ συλλάβῃ
τὰ μικρὰ ἐκεῖνα πτηνά. Ὅσῳ
ἐπλησιάζε τόσο περισσό-

πάρημά της, τῆς εἶχε γείνει πολὺ καλὸν μῆθημα!

ΒΕΛΩ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΛΑΙΜΑΡΓΟΣ ΣΚΥΛΟΣ

(ΜΥΘΟΣ)

Ἐνας σκύλος φέρων κρέας, μὲ φορὰ κ' ἓναν καιρὸ
ἓναν ποταμὸν περνοῦσε, ὅτε βλέπει στὸ νερὸ
τὴν σκιάν του καὶ νομίσας, ὅτι εἶναι ἄλλος σκύλος
παρκατεῖ τὸ ἰδικόν του ὁ ἀχόρταγός μας φίλος
καὶ ὄρμη μὲ λαίμαργίαν καὶ τὸ ἄλλο νὰ ἀρπάξῃ
καὶ μὲ ὄρεξιν μεγάλην τὴν κοιλίαν του νὰ χορτάσῃ.

Πλὴν ὁ δυστυχῆς ἀμέσως τὴν ἀπάτην του γνωρίζει
καὶ μὲ λύπην του μεγάλην εἰς τὸ ἴδιον γυρίζει.
Ἀλλὰ, φεῦ! τὸ εἶχε πλέον παρασύρει τὸ ποτάμι
καὶ ὁ σκύλος ὁ καυμένος δὲν εἰδεύει τί νὰ κάμῃ.
Φεύγει τῶρα πεινασμένος, ἀλλ' ἐκ τούτου ὠφελεῖται
γιατὶ ἔκτοσ' ἐδιδάχθη εἰς ὀλίγα νὰ ἀρῆται. NI-COS

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΠΟΙΗΣΙΣ Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΖΩΗΡΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΝΙΚ. Ε. ΚΑΝΑΚΑΚΗ

Φεύ-γω φεύ-γω πα-τρὶς μου γλυ- κεί-α καὶ πη - γαί-νω μα-κράν σ' ἄλλη γῆ ἢ εὐ-
Μα-κρυ - ἄ σου πα-τρὶς μου μο- νά-χο σάν ζυ - πῶ χα-ρω-πό τὴν αὐ - γῆ τὴν εὐ-
γῆ σου ἐ - καὶ ἢ ἄ - γί - α ὦ γλυ - κεί - α πα - τρὶς μ' ὄδη - γεῖ ἢ εὐ - γῆ σου ἐ - καὶ ἢ ἄ -
γῆν σου γιὰ σύν-τρο - φο θά-χω ἢ εὐ - γῆ - σου πα - τρὶς μ' ὄδη - γεῖ τὴν εὐ - γῆν σου γιὰ σύν-τρο - φο
γί - α ὦ γλυ - κεί - α πα - τρὶς μ' ὄδη - γεῖ.
θά-χω ἢ εὐ - γῆ - σου πα - τρὶς μ' ὄδη - γεῖ.

Ὅταν βγαίῃ γλυκὰ ἢ σελήνη
καὶ προβαίῃ ὠρὰ καὶ γοργῇ
μὲ χαρὰ θά διαβάξω 'σ ἐκείνη
ἢ εὐχὴ σου πατρὶς μ' ὀδηγεῖ

Τοῦ ἡλίου 'σάν 'δῶ τὰς ἀκτῖνας
νὰ χρυσώνουν τριγύρω τὴ γῆ
θά διαβάξω πατρὶς καὶ σ' ἐκείνας
ἢ εὐχὴ σου πατρὶς μ' ὀδηγεῖ.

Κι' ὅταν ἔλθω 'σοῦς κόλπους σου πάλι
θά φιλήσω ἀμέσως τὴ γῆ
καὶ μὲ χάρι θά ψάλλω μεγάλη
ἢ εὐχὴ σου ἐδῶ μ' ὀδηγεῖ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

31 Αἶνεγμα

Ἐγὼ βέβαια δὲν εἶμαι
ἀλλ' ἄ τις; θά μ' ἐνοήσης,
Ἄν μὲ ἀναγκασματῆς
Ἐν τετράπουν θ' ἀπαντῆ ἢς

32 Αἶνεγμα

Ἐνας μὲ κατσκευάζει
κ' ἓνας ἄλλος μ' ἀγοραζει·
Ἐνας τρίτος μόνον φίλι,
ἔμοῦ κάμνει ἀπαξ χροῖσιν·
θνητὸς εἶσαι ἔχεις πνεῦμα;
θά εὐρῆς, φρονῶ, τὴν λύσιν.

33 Ἐρώτησις

Ποῖον δένδρον εὐθὺς μὲ τὴν βλάστησίν του
φέρει καὶ τὸν καρπὸν του;

Λύσεις ἀσκήσεων γ' τεύχους.

21) Θηρασία—Ἀσία. 23) Σάμμος—Ἀρ-
μος. 23) Διομήδης. 24) Ἀνάφη. ἀνά—Φ 25)
ἢ μινάς. 26) Ἀλέξανδρος ἔρασκεν εἶναι Διὸς
υἱός. 27) Ὅταν ἦναι παγωμένον. 28) ΡΩΜΗ
ΩΔΗ, ΜΗ, Η. 28) Ἀγαπᾶτε τὸ «Παιδικὸν
Περιοδικόν» διότι οὗς προτρέπει εἰς τὸ κα-
λόν. 30) Ἄκουε πρῶτον καὶ εἶτα ὠμῆσαι.
Τὰ ὄνόματα τῶν λυτῶν δημοσιευθῆσονται
εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος.

34 Αἶνεγμα

Ἀριθμῶν ἢ ζῶων ζεύγος
θά εὐρῆς, ἂν μὲ χωρίσης
Τ' ὄλον μου νὰ ἀποσπάσης
εὐκόλον, ἂν τὸ θελήσης.

35 Δημῶδες

Καράβι δωδεκάσφινο
κάθε σφίνα καὶ ὄνομα.

36 Πρόβλημα

Νὰ εὐρεθῶσι δύο ἀριθμοὶ τοιοῦτοι, ὥστε εἰάν
προσθῆσωμεν 21 εἰς τὸν πρῶτον, τὸ προκύπτον
ἄθροισμα νὰ ἦναι πενταπλάσιον τοῦ δευτέ-
τερου καὶ εἰάν προσθῆσωμεν 21 εἰς τὸν δευτέ-
ρον, τὸ προκύπτον ἄθροισμα νὰ ἦναι τριπλά-
σιον τοῦ πρώτου.

Ἄντι Ἐπιστολῶν

Μὴ δυσареστηθῆτε ἐναντίον μου, ἀγαπη-
τοί μου συνδρομηταί, διότι δὲν ἐδημοσίευσά
τὰ παιδικὰ πνεύματα καὶ τὰς πνευματικὰς
ἀσκήσεις, τὰς ὁποίας μοὶ ἐστείλατε. Δὲν εἶ-
ξέυρω ποῖον νὰ πρωτοευχαριστήσω. Θά τὰ
δημοσιεύσω ὅλα κατὰ σειράν.

Τῶ Ἐργάτη, στείλατέ μετὰ τὸ ἀληθὲς
ὄνομά σας, διότι μὲ ψευδώνυμον δὲν δημο-
σιεύεται.

37 Ρόμβος

Κ
· · ·
· · ·
Κ · · Α · · Σ
· · ·
· · ·
Σ

38 Λογόγραφος

Δ' ἢ κ. τ. π. θίν τῶν Μ. 1 νῶ σὺν Τ.

39 Λογόγραφος

Ἄ Ὁ Ὁ, Ρῶσοι νῆμ' ἂν θανόντες Α. Β. Γ.
Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Χ. Ψ. Ω.

40 Ἐλλιπὸς ὁμοφωνον

· · α — εὐ — ου — · ο. ου — · · ο. ο. — αι —
— · α · · ο. — · ου — · ο. ου — · ο. ο.

Ὅχι, μικρὰ Τετρά πλευρος σφαῖρα
κανένος συνδρομητοῦ διηγήματα δὲν δημο-
σιεύονται· φύλαξε τὸ διηγημά σου διὰ τὸν
διαγωνισμὸν, τὸν ὁποῖον θά προκηρύξωμεν εἰς
τὸ ε. τεῦχος

Ἰδιαίτερα

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἔτι τὴν
τὴν συνδρομὴν των ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν,
ἵνα μὴ διακοπῇ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλῇ τοῦ
φύλλου.